Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Rok II | Warszawa, dnia 7 listopada 1930 roku | Nr. 45

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

Adres Redakcji i Administracji: Krakowskie-Przedmieście 5. Telefon 336-56.

RACHUNEK BIEŻĄCY POWSZECHNY BANK ZWIĄZKOWY W POLSCE WARSZAWA

TREŚĆ NUMERU:

Dr. M. DALKIEWICZ. — Szwajcarja jako dostawca bydła hodowlanego.

Przepisy wykonawcze do ustawy standaryzacyjnej dla duńskich fabryk bekonowych.

Przewidywania konjunktury gospodarczej w dziedzinie produkcji zwierzęcej.

Jak przedstawia się obecnie tuczenie świń i bydła w Niemczech.

Przegląd węgierskiego eksportu materjału rzeźnego.

Wykaz powiatów zamkniętych dla wywozu zagranicę.

Międzynarodowa konferencja zbytu skór w Berlinie.

Używanie środków konserwujących przy wyrobie wędlin.

Rosyjskie zakupy trzody niemieckiej.

Eksport szynek niedostatecznie zasolonych do Francji.

Z węgierskiego rynku trzody.

Informacje rynkowe.

Ostatnie wiadomości z rynku bekonowego.

Rok II Warszawa, dnia 7 roku Nr. 45

PRZEGLĄD MIĘSNY

TYGODNIK

ORGAN SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA ORAZ POLSKIEGO ZWIĄZKU BEKONOWEGO

DR. M. DALKIEWICZ.

SZWAJCARJA JAKO DOSTAWA BYDŁA HODOWLANEGO

Szwajcarja była przed wojną obok Holandji głównym krajem zasilającym cały prawie świat swem bydłem hodowlanem.

Jednym z najgłówniejszych odbiorców bydła zarodowego szwajcarskiego zwłaszcza bydła rasy Simentalskiej były **Niemcy.** Bydło to importowano głównie do Bawarji, Badenji, lecz i inne prowincje, jak Hesja, Saksonja, a nawet Prusy propagowały w niektórych okolicach hodowlę tej rasy bydła.

Jeszcze obecnie Niemcy sprowadzają ze Szwajcarji poważne ilości materjału zarodowego wspomnianej rasy bydła, jakkolwiek import uległ pewnemu ograniczeniu, a to ze względu na wysoką cenę tego bydła. Silną konkurencję stwarza bydłu szwajcarskiemu tańszy materjał hodowlany **austrjacki,** oraz bydło austrjackie, t. zw. rasy Montafon i Pinzgau, a także bydło nizinne ze względu na swą większą mleczność.

Mimo to tak Szwajcarja, jak i Niemcy szukają obustronnie dróg, aby ułatwić import potrzebnego zresztą bardzo Niemcom materjału dla odświeżenia krwi ze Szwajcarji, a jako jedną z dróg po temu, rozważa się obecnie, mianowicie możliwość wymiany **materjału rzeźnego,** który dostarczałyby Niemcy Szwajcarji w zamian za **bydło hodowlane.**

Przed wojną importowała również **Francja** znaczniejsze ilości bydła zarodowego ze Szwajcarji, lecz obecnie propaguje silniej własne swe rasy oraz bydło nizinne, a to ze względu na jego większą mleczność.

Jednym z poważnych odbiorców bydła zarodowego szwajcarskiego są **Włochy,** które dotąd importują je w poważnej ilości, a nawet cyfry importowe mają stałą tendencję zwyżkową. Rasa Szwyc ze względu na swą dobrą mleczność znana jest i rozpowszechniana w całych **Włoszech.** Niektóre prowincje włoskie (zwłaszcza Sardynja) wykazują nawet znaczną przewagę tego bydła w stosunku do rasy miejscowej. Mniej natomiast są znane we Włoszech rasy szwajcarskie: Simental i Fryburg, które importowano przed wojną tylko do byłej austrjackiej prowincji Friaul i gdzie nawet wytworzono przez krzyżowanie tych ras z rasą bydła miejscowego sztuczną i znaną rasę **czerwono - srokatą,** t. zw. **friaulską.** Próby uszlachetniania ras miejscowych włoskich rasą bydła nizinnego holenderskiego dla podniesienia mleczności pogłowia bydła krajowego podobno nie powiodły się, gdyż przychówek ulegał szybkiej degeneracji i częstym bardzo wypadkom gruźlicy. Wobec tego w ostatnich czasach podjęto próby — podobno z dobrym rezultatem — krzyżowania zwłaszcza w małych gospodarstwach włościańskich ras miejscowych z bydłem srokatem szwajcarskiem, przyczem osiągano dobre rezultaty, zwłaszcza jeżeli chodziło o dobry materjał rzeźny i roboczy.

Austrja już od dawna importowała ze Szwajcarji bardzo znaczne ilości bydła zarodowego. W Styrji tak bydło szwajcarskie jednomaściste (Szwyce), jak i srokate (Simental) jest uważane prawie za bydło krajowe, skutkiem czego import materjału zarodowego ze Szwajcarji dla odświeżenia krwi trwa w dalszym ciągu mimo trudności wywołanych wysoką jego ceną.

Przed wojną importowała również znaczne ilości bydła jednomaścistego szwajcarskiego **Przedarulanja,** której rasa t. zw. Montafon prawie niczem nie różni się od Szwyców; obecnie import ze Szwajcarji jest podobno znikomy, a to ze względu na trudne położenie gospodarcze tamtejszych hodowców i wysokie stosunkowo ceny szwajcarskiego materjału hodowlanego. Także Karyntja posiada dużo materjału krzyżowanego bydłem szwajcarskiem rasy Simental, natomiast **Austrja Dolna** używa przeważnie dla krzyżowania swych ras krajowych materjału hodowlanego rasy nizinnej.

Rumunja korzystała dotąd tylko w małym stopniu z materjału hodowlanego szwajcarskiego, natomiast importowała głównie Simentalery pochodzenia niemieckiego (z Badenji i Bawarji) i t. zw. Pinzgauery z Austrji. Zdaje się, że główną przeszkodą importu bydła szwajcarskiego były i są wysokie jego ceny.

Do krajów, w których pierwej pojawiało się bydło hodowlane szwajcarskie należy również **Hi-**

szpanja, która jednak obecnie w dążeniu do zwiększenia produkcji mleka, import bydła szwajcarskiego ograniczyła a natomiast importuje większe ilości materjału hodowlanego z Holandji.

Węgry przed wojną posiadały bardzo duże przestrzenie, w których hodowano przeważnie bydło szwajcarskie rasy simentalskiej, znane tam jako bardzo dobry i wszechstronny materjał użytkowy. Zdaje się, że z powodu wysokich cen w Szwajcarji import materjału hodowlanego do Węgier uległ silnej redukcji.

Podobno **Turcja,** w której bydło szwajcarskie przed wojną było mało znane, obecnie pragnęłaby nawiązać bliższe stosunki z hodowcami szwajcarskimi.

Import bydła szwajcarskiego i to tak ras jednomaścistych jak i srokatych do dawnej **Rosji** był przed wojną stosunkowo znaczny a także polska większa własność na dawnem Podolu i Wołyniu rosyjskiem oraz na Ukrainie materjał ten wysoko ceniła.

Z dawnych krajów koronnych Austrji a obecnych krajów sukcesyjnych do poważnych odbiorców bydła szwajcarskiego i to głównie rasy simentalskiej i fryburskiej należała **Czechosłowacja,** która i obecnie jako samoistne państwo importuje ze Szwajcarji znaczne ilości materjału hodowlanego wspomnianych powyżej ras, oraz **Jugosławja,** w której przed wojną bydło simentalskie było dość rozpowszechnione i gdzie obecnie sfery gospodarcze noszą się podobno z zamiarem wznowienia importu materjału hodowlanego ze Szwajcarji.

Także do Grecji importowano przed wojną pewne ilości bydła szwajcarskiego, jednak próby nie były zadawalniające i dalszy import wstrzymano.

Także w krajach należących przedtem do Rosji a obecnie samoistnych bydło szwajcarskie używane było do krzyżowania ras krajowych lub jako odrębne, czyste jednostki hodowlane; i tak większa własność w **Estonji** importowała przed 30 latami bydło hodowlane rasy simentalskiej. Obecnie zastąpiono przeważnie bydło simentalskie rasą holenderską i Angelnami, gdyż chodziło z jednej strony o większą mleczność, a z drugiej ostry klimat Estonji i jej nizinny charakter nie stanowiły odpowiedniego podłoża hodowlanego dla bydła szwajcarskiego. Również **Finlandja** importowała przed 30 latami pewną ilość bydła szwajcarskiego, obecnie jednak rasa ta zupełnie tam zaginęła a hodowcy przeszli głównie na rasę Ayrshire ze Szkocji.

Przed wojną istniał również znaczny import bydła szwajcarskiego jednomaścistego (przeważnie rasy Schwyc) do **Litwy.** Po wojnie import ten ustał, a natomiast hodowcy przy poparciu finansowem rządu, importują znaczne ilości materjału hodowlanego z **Prus Wschodnich, Danji i Szwecji,** które to kraje dostarczają bydło hodowlane po niskich stosunkowo cenach i na dogodnych warunkach kredytowych. Podobno jednak hodowcy litewscy jeszcze dotąd wyrażają się z wielkiem uznaniem o zaletach bydła szwajcarskiego głównie pod względem jego odporności na choroby, niewybredności pod względem paszy i znacznego procentu tłuszczu w mleku. Jak z powyższego wynika, mało istnieje krajów w Europie, do których nie docierałoby dawniej lub obecnie bydło hodowlane ze Szwajcarji.

PRZEPISY WYKONAWCZE DO USTAWY STANDARYZACYJNEJ DLA DUŃSKICH FABRYK BEKONOWYCH

Z UWGLĘDNIENIEM GŁÓWNYCH PUNKTÓW WAŻNYCH DLA POLSKICH FABRYK

Po opaleniu świnia powinna być tak starannie skrobana, aby na jej powierzchni nie pozostało najmniejszych cząstek szczeciny. Skóra białej świni musi mieć ładny żółtawo - biały kolor i nie mogą na niej pozostawać żadne znaki po opaleniu. Wypalanie słowa (znaku) państwowego, za który fabryka jest odpowiedzialna, musi być robione, zresztą jak i wszystkie znaki, b. wyraźnie i starannie. Wszelkie znaki muszą być wypalane oddzielnie i jeden nie może łączyć się z drugim. Zamazania, jakie powstają przy wypalaniu solonych bekonów, muszą być usunięte przez szczotkowanie przed zapakowaniem.

Usuwanie kręgosłupa. Usuwanie kręgosłupa musi być wykonywane bardzo ostrożnie. Cięcie (sznit) wzdłuż kręgosłupa musi być zrobione b. cienkim nożem i tak blisko przy kręgosłupie, żeby ani trochę mięsa na nim nie pozostało i żeby błony na żebrach nie zostały uszkodzone. Rozluźnienie (oddzielenie) mięsa od kręgosłupa ułatwia się przez obijanie kręgosłupa za pomocą drewnianego młotka. Cienka warstwa chrząstki kręgosłupa musi pozostać na powierzchni bekonu. Po usunięciu kręgosłupa ani trochę mięsa nie może być pozostawione poniżej rozpoczęcia się krzywizny łuku, który tworzy kręgosłup nad miednicą. Wystające kości wzdłuż grzbietu mogą być usunięte tylko przez odpiłowanie, lecz dopiero po ochłodzeniu bekonu.

Oprawianie bekonu. Po nasoleniu bekonów i po ułożeniu ich w basenach lub na podłodze należy przystąpić do oprawiania w następujący sposób:

Szyja musi być odkrajana wedle wzorów, które fabryki bekonowe posiadają, przyczem muskuły szyji nie mogą być poszarpane i skóra nie może wystawać na zewnątrz mięsa. Pierścienie kręgosłupa szyji i strzępy mięsa muszą być usunięte.

Przodek bekonu. Cały mostek oprócz przedniej części musi być usunięty, a przecięcie musi być oczyszczone. Łopatki muszą być usunięte w taki sposób, aby ich odłamki nie pozostały w mięsie i żeby powierzchnie łożysk, w których były łopatki, nie zostały poszarpane. Łożyska nie mogą być przy wyjmowaniu łopatek podziurawione nożem i nie mogą być pozostawione w nich strzępy i okruchy mięsa.

Brzuch. Sutki u świń muszą być usunięte, a u knurów brzuch musi być wyrównany. Brzuch nie może być ani zgięty ani skręcony; podczas solenia musi być wyprostowany.

Oprawienie bekonu musi być uskutecznione przed soleniem.

Przednie nogi muszą być odkrajane pomiędzy stawami kolana.

Tylne nogi muszą być odpiłowane przez środek kości piętowej. Wiszące mięso z szyji, tłuszcz, strzępy i resztki djafragmy muszą być usunięte. Błony pomiędzy żebrami nie mogą być uszkodzone. Wyższe części mostku, pozostałe części żeber i pierścień kręgosłupa znajdujący się nad biodrami muszą być tak odpiłowane, aby nie wystawały ponad mięso.

Całe oprawianie musi być ściśle wykonane w sposób wykazany na wzorze, jaki otrzymują wszystkie bekoniarnie.

Preparowanie. Przy preparowaniu bekonów należy przestrzegać następujące przepisy:

Solenie. Wstrzykiwanie (pompowanie) ropy solnej musi być uskutecznione przy ciśnieniu conajmniej 80 funtów ang. na cal kwadratowy i w taki sposób, aby tkanki mięsne nie popękały, ani też nie zostały przepełnione Późniejsze solenie w basenie lub na podłodze musi trwać conajmniej 96 godzin.

Bekony i szynki, które nie były solone za pomocą ropy solnej nie mogą być eksportowane do Anglji. Czas trwania solenia liczy się od położenia ostatniego bekonu do basenu do chwili położenia ostatniego bekonu na podłodze w celu odwodnienia. Przez cały czas trwania solenia bekony muszą przebywać w temperaturze od 6 — 8 stopni Cels.

Ropa solna w basenie musi być dokładnie czyszczona z szumowin i często badana co do mocy i koloru.

Baseny muszą być czyszczone conajmniej co drugi miesiąc.

Odwadnianie. Wszelkie szumowiny, szlam i sól nierozpuszczona muszą być usunięte z bekonów. Bekony, które wypływają na powierzchnię muszą być starannie zanurzone w ropie solnej. Wszystkie bekony, nie wyłączając spodniego, w każdej kupce muszą być układane mięsem na dół conajmniej przez 48 godzin. Czas odwodnienia liczy się od chwili ułożenia ostatniego bekonu celem odwadniania aż do chwili rozpoczęcia pakowania. Jeśli jest potrzebne, to można bekony układać na kratach w odstępach około 1 i pół cm.

Przed wypuszczeniem z fabryki, bekony muszą mieć zupełnie suchy wygląd. Nadmiar soli w łożyskach stawów musi być dokładnie usunięty przed pakowaniem.

Kolor musi być jednostajnie biało - różowy bez żadnych odcieni.

Dobór (selekcja). Wszystkie bekony w jednej beli muszą być jednakowe co do wagi, typu i tłustości i gatunek bekonów musi być jednakowy. Na golonce każdego bekonu musi być wybita waga świni w całych kilogramach.

Waga musi być oznaczona numerem według skali opracowanej przez Min. Roln., w której to skali każdy numer odpowiada 3 kg. Waga musi być wybita cyframi conajmniej 1 i pół cm. wielkiemi i tej samej barwy co znak „Lur".

Różnica pomiędzy wagą wybitą na najlżejszym i najcięższym bekonie znajdującym się w jednej beli nie może przekraczać 6 kg. na świnię, co stanowi około 2 i pół kg. na solone bekony. Powyższe nie stosuje się do II gatunku bekonów.

Długie i krótkie bekony nie mogą być pakowane w jednej beli. Wszystkie bekony przeznaczone na eksport do Anglji muszą być klasyfikowane w następujący sposób:

Nr. 1 . . . . Sizeable or Heavy
Nr. 2 . . . . Sizeable or Heavy
Nr. 3 . . . . Sizeable or Heavy
Sixes or Seconds.

Jako II gatunek (seconds) mają być pakowane następujące bekony, które okazują przekrwienie, bekony ze świń czarnych, lub częściowo czarnych, bekony z okrajanemi częściami, bekony mające cięcia w tłuszcz wzdłuż grzbietu, bekony bez skór i bekony z miękkim tłuszczem.

Znak „Danish" musi być usunięty z bekonów II gatunku. Bekony II gatunku mają być pakowane w bele zawiązane żółtym sznurkiem w/g wzoru zatwierdzonego przez sędziów i inspektora.

Na odwrotnej stronie tabliczki drewnianej, przyczepionej do każdej beli musi być oznaczony gatunek.

Jeśli kupujący w Anglji życzy sobie otrzymać bekony specjalnego gatunku, różniącego się od któregokolwiek z gatunków duńskich, to także bekony mogą być wysłane jako „special order bacon" (bekon na specjalne zamówienie), lecz potrzeba uzyskać w tym celu pozwolenie Min. Rol. Na drewnianej tabliczce przy takiej beli muszą być wypisane litery „S. O." i bela musi być związana białym sznurkiem w/g wzoru zatwierdzonego przez sędziów i inspektora. Do podania o pozwolenie sprzedaży innych gatunków bekonów musi być dołączone oryginalne zamówienie oraz wielkość tygodniowego zamówienia i znaki, jakiemi będą oznaczone bele.

Pakowanie. Bekony muszą być tak pakowane, aby biodro jednego leżało na brzuchu drugiego bekonu. Pomiędzy 1 maja a 31 października w łożyskach łopatek należy wkładać woreczki z solą i saletrą. Po 1 stycznia 1931 roku woreczki muszą odpowiadać wzorowi zatwierdzonemu przez sędziów i inspektora.

Wrapery muszą być dostatecznej wielkości i zrobione z pierwszorzędnego „Hessiun" i mają ważyć najmniej 335 grm. na metr kwadratowy, a na decm. kwadratowy powinno być 46 nitek osnowy i 48 nitek poprzecznych. Po 1 stycznia nie wolno używać żadnych innych wrapperów. chem miejscu.

Zapas wrapperów musi być przechowywany w su-

Zeszywanie wrapperów musi być tak wykonane, ażeby bekony były zupełnie zakryte. Zbędne kawałki sznurka należy odciąć. Balot po zeszyciu musi być owiązany specjalnym powrozem wedle ustalonego wzoru.

Przy ładowaniu do wagonów nie wolno używać haków. Ażeby zapobiec uszkodzeniom przy wyładowywaniu z wagonów na okręt należy układać baloty w wagonie bardzo systematycznie szwami do góry.

Podłogi, ściany, deski i t. p. przedmioty, z któremi bekon podczas manipulacji wchodzi w zetknięcie zwłaszcza podczas odwadniania i pakowania muszą być starannie szorowane i spłukiwane ropą solną (nie wodą) i to po każdej partji bekonów. Również muszą być czyszczone przed każdem ładowaniem urządzenia wagonowe i wagony.

Ropa solna używana do czyszczenia nie może być żadną miarą użyta do solenia bekonów.

Pracownicy zatrudnieni przy odwadnianiu i soleniu bekonów muszą mieć specjalne obuwie, które przed rozpoczęciem pracy należy oczyścić również ropą solną.

Belki i deski używane do basenów muszą być utrzymane w bezwzględnej czystości, a szczególnie baczyć należy ażeby nie było na nich żadnego osadu lub nalotu.

PRZEWIDYWANIA KONJUNKTURY GOSPODARCZEJ W DZIEDZINIE PRODUKCJI ZWIERZĘCEJ

Państwowy Instytut Badania Konjunktur Gospodarczych i Cen w ostatnim zeszycie swego wydawnictwa „Konjunktura Gospodarcza" podaje m. in. dane dotyczące kształtowania się na przyszłość produkcji i cen bydła i trzody chlewnej w Polsce. Przewidywania Instytutu, jako naogół trafne, zamieszczamy poniżej dla informacji naszych Czytelników:

„W ciągu roku gospodarczego 1929/30 produkcja zwierzęca była słabiej i mniej wszechstronnie objęta przez przesilenie zbytu od produkcji roślinnej, a niektóre ważne jej gałęzie (hodowla świń) do niedawna uchodziły nawet **za wysoko opłacalne.** Stosunki uległy wszakże dla materjału rzeźnego **stopniowemu pogorszeniu.** Ceny bydła rogatego łagodnie, ale stale obniżały się od połowy 1929 roku, aż do połowy 1930 roku, poczem nastąpiła ich względna stabilizacja na osiągniętym niskim poziomie. Ceny cieląt wykazują wprawdzie w lipcu, sierpniu, wrześniu i pierwszej połowie października ściśle sezonową zwyżkę, jednakże w październiku ceny są niższe o 25 — 35 proc. niż przed rokiem, a w drugiej połowie tego miesiąca zaznacza się już zazwyczaj **sezonowa tendencja spadkowa.** Wreszcie najważniejsze bodaj dla większości rolników ceny **trzody chlewnej** utrzymane przez II, III i IV kwartał 1929 roku na nader wysokim poziomie, **nieco się obniżyły** w ciągu zimy 1929/30 roku, a od początku maja r. b. zaczął się **zdecydowany spadek,** złagodzony, ale nie wstrzymany całkowicie przez tendencję sezonową, zazwyczaj zwyżkową w miesiącach letnich, a **ponownie zaostrzony we wrześniu i październiku.** Ceny obecne są niższe przeciętnie o 30 — 35 gr. na 1 kg. żywej wagi świń, niż w najgorszych miesiącach 1928 roku i zimy 1928/29, gdy nieopłacalność hodowli powodowała jej ograniczenie, a nawet w licznych wypadkach **kasowanie całych chlewni.** Obecnie tendencja do zmniejszenia pogłowia dotąd się nie ujawnia, co należy przypisać w pierwszym rzędzie **taniości pasz,** przy której jeszcze obecne ceny mogą być dla dobrze postawionych chlewni opłacalne, a powtóre koniecznością spasienia pasz posiadanych, dla których wogóle zbytu nie możnaby znaleźć. Z załączonego wykresu ilustrującego stosunek cen wieprza i jęczmienia nie należy jednak wnioskować, jakoby stopień opłacalności chowu świń musiał być dotąd wyższy, niż w latach poprzednich. Jakkolwiek bowiem stosunek ceny żywca do cen podstawowych pasz jest jeszcze wysoki, zmalał niewątpliwie udział kosztów paszy w ogólnych kosztach produkcji, gdy pozostałe koszty (głównie robocizna) pozostały na mało zmienionym poziomie. Ponadto dotychczasowy spadek cen nie był spowodowany znaczniejszym wzrostem podaży; nie wykazują wzrostu spędy na targowiska miejskie, a przewozy kolejowe zwierząt doznały nawet w porównaniu z 1929 r. **silnego obniżenia.** Gdy uwzględnić ponadto, że eksport w ostatnich miesiącach **poprawił się** (39 tys. szt. świń w maju, 52 tys. w czerwcu, 56 tys. w lipcu, 60 tys. w sierpniu, 69 tys. we wrześniu) pozostaje wniosek, że obniżanie cen od maja do września włącznie było **niezbędnym warunkiem utrzymania krajowego spożycia zaledwie na poprzednim poziomie albo nieco poniżej.** Skoro zatem półtoraroczny okres zachęcający, a nawet poniekąd zmuszający rolników do rozwijania chlewni przyniesie prawdopodobnie już w najbliższym czasie **wzrost podaży,** a na zagranicznych rynkach odbiorczych **zaostrzy się** z analogicznych przyczyn **walka konkurencyjna** — wolno mniemać, **że dotychczasowy spadek cen był zaledwie wstępem do przesilenia na rynku trzody chlewnej.**

W tych warunkach duże znaczenie ma pomyślny objaw utrzymania się **naszego eksportu bekonów na rynek angielski,** pomimo dotkliwego zaostrzenia konkurencji międzynarodowej na tym rynku. Dzięki niskim w Polsce kosztom produkcji i **dobrze pomyślanej budowie premji eksportowej od bekonów,** można się spodziewać **dalszego utrzymania się tego wywozu,** gdyby nawet warunki zbytu miały się jeszcze pogorszyć."

JAK PRZEDSTAWIA SIĘ OBECNIE TUCZENIE ŚWIŃ I BYDŁA W NIEMCZECH

Według tymczasowych obliczeń zbiory w Niemczech w r. 1930 wyniosły **2,5 miljonów ton zboża mniej,** a około **4 miljony tonn kartofli więcej niż w roku poprzednim.** Niemiecki instytut badania konjunktur wyraża odnośnie do tego opinję, że **zapotrzebowanie paszy dla tuczenia świń zwiększy się,** jakkolwiek świnie, których liczba jest obecnie większa, będą według wszelkich danych uzyskiwać niższe ceny na rynkach zbytu. W dalszym ciągu zaznacza instytut, że wobec wzmożonej produkcji świń będą zużytkowane w pierwszej linji **kartofle,** jako pasza, tembardziej, że pogłowie świń zwiększyło się szczególnie wybitnie w obszarach wschodnich, które też równocześnie mają duży nadmiar kartofli. Szczególnie niekorzystne jest położenie tych hodowców, którzy zmuszeni są paszę kupować. Nieco korzystniej, niż hodowla świń będzie się kształtować **tuczenie bydła,** gdyż zamknięcie dowozu mięsa mrożonego oraz zmniejszenie dowozów bydła bitego daje cenom na bydło rogate dosyć silną podporę. W każdym razie jednak niekorzystne stosunki odnośnie dochodów konsumentów oraz spadek cen nierogacizny wywierają ustawiczny nacisk na kształtowanie się cen bydła.

PRZEGLĄD WĘGIERSKIEGO EKSPORTU MATERJAŁU RZEŹNEGO

(PODAJE KONSULAT R. P. W BUDAPESZCIE).

W aktywizacji węgierskiego bilansu handlowego odegrał w roku ubiegłym i bieżącym bardzo ważną niewątpliwie rolę eksport bydła i trzody chlewnej, który dzięki pomyślnej konjunkturze, w znacznej zaś mierze celowej polityce Rządu, ujawniającej się w *udzielaniu ulgowych kredytów hodowlanych* oraz *w skasowaniu podatku obrotowego od bydła*, w ostatnim czasie znacznie się zwiększył. Świadczą o tem następujące dane statystyczne:

Węgry eksportowały ogółem sztuk:

	Bydło rog.	Trzoda chlew.	Konie	Owce
w r. 1928	60.920	103.281	29.371	16.576
w r. 1929	89.154	272.663	30.051	42.194
I-VI 1930	82.399	124.029	17.935	27.573

Według poszczególnych rynków zbytu eksport ten kształtował się następująco:

Bydło sztuk:	1928:	1929:	I-VI 1930
Austrja	47.400	40.144	23.446
Szwajcarja	3.437	—	3.756
Włochy	8.808	33.791	42.601
Czechosłowacja	1.182	15.108	12.212
Trzoda chlewna:			
Austrja	48.522	154.214	75.134
Czechosłowacja	54.412	116.406	47.489
Włochy	—	271	—
Inne kraje	—	—	1.255
Konie:			
Austrja	17.254	18.065	9.204
Włochy	3.155	5.894	4.414
Czechosłowacja	2.323	2.0886	1.789
Szwajcarja	2.403	2.288	2.022
Inne kraje	3.951	1.256	54
Owce:			
Austrja	2.466	4.435	1.806
Szwajcarja	4.167	9.533	11.240
Czechosłowacja	8.743	21.413	12.625
Francja	480	5.206	1.729

Jak z powyższych danych wynika, eksport zwierząt domowych w roku 1929 wzrósł w stosunku do eksportu w roku poprzednim w bydle o 46 proc., w trzodzie chlewnej o 165 proc., w koniach o 2,5 proc., w owcach zaś o ok. 155 proc. W pierwszej połowie roku bieżącego zwłaszcza eksport bydła, wykazuje stosunkowo bardzo poważny wzrost, osiągnął bowiem prawie pełną cyfrę całego eksportu bydła w r. 1929. Zaznaczyć należy, że wzrost eksportu zwierząt należy uważać za tembardziej pomyślne zjawisko dla Węgier, gdyż wartość eksportu pozostawała naogół w stosunku do wzrostu ilościowego. Wybitne miejsce w ogólnym eksporcie zwierząt zajmuje eksport bydła. Szczegółowe dane, dotyczące tego eksportu w ostatnim czasie, przedstawiają się następująco:

	1928:	1929:	I-VI 1930:
I. Podchówek bydła:			
Wywieziono ogółem sztuk	1.243	11.360	8.863
Wartość w 100 pengö	528	5.737	4.114
w tem do Austrji	623	1.217	419
Czechosłowacji	103	3.328	3.848
Włoch	455	6.393	4.586
II. Bydło chude: białe woły robocze:			
Ilość sztuk	1.257	3.944	2.950
Wartość w 100 pengö	616	2.191	1.743
w tem do Austrji	1.144	1.141	1.318
Czechosłowacji	113	2.803	1.620
III. Bydło nawpół tuczone (buhaje) :			
Ilość sztuk	6.467	8.617	6.917
Wartość w 1000 pengö	3.488	5.680	4.331
w tem do Austrji	6.160	4.106	2.731
Czechosłowacji	133	2.961	1.909
Szwajcarji	14	—	707
Włoch	133	1.518	1.481
IV. Bydło tuczone:			
Ilość sztuk	1.8187	3.778	2.807
Wartość w 1000 pengö	240	594	372
w tem do Austrji	1.655	2.705	1.633
Czechosłowacji	101	1.056	1.105

Z powyższych danych na uwagę zasługuje zwłaszcza eksport podchówku, który w roku ubiegłym, w jeszcze większej zaś mierze w roku bieżącym, a to głównie w relacji czechosłowackiej i włoskiej wykazuje wielokrotny wzrost. Obniżenie cen pasz zwiększyło możliwości tuczenia bydła w tych krajach i widocznie węgierski towar czerwono - plamisty okazał się na ten cel odpowiedni. Wzrost eksportu bydła do bicia zawdzięczają Węgry po części otwarciu granic szwajcarskich, w pierwszym jednak rzędzie zwiększonej wobec wzrostu konsumcji i zmniejszonego importu z Francji — *pojemności rynku włoskiego.* Na rynek włoski eksportują Węgry (prócz wspomnianego już podchówku na cele hodowlane) w chwili obecnej w większych ilościach węgierskie czerwonoplamiste t. zw. juńce szwajcarskie po siedmiomiesięcznem tuczeniu o wadze 600 — 700 kg., sprzedawane głównie do miejscowości kąpielowych i Medjolanu, wówczas gdy do Rzymu, Verony, Bolonji, oraz okolic Padui idą starsze woły i krowy po 4 — 6 miesięcznem tuczeniu. Do Tryjestu, Gorycji i Udine eksportowane są po 3 — 4 miesięcznej poprawie, woły i krowy słabszej jakości. Ponadto w wielkich ilościach eksportowanym jest głównie na cele uboju, 1 i pół — 3 letni towar z południowo - węgierskich gospodarstw drobnych, podhodowany przez ok. 3 miesiące do wagi 400 — 600 kg.

Obok rynku wiedeńskiego, rynek włoski posiada dla węg. eksportu bydła największe znaczenie, to też eksport w tej relacji doznaje szczególnie pieczołowitej opieki i poparcia ze strony rządu. Dla załatwienia wywozu udogodnionem zostało w ubiegłym roku *połączenie kolejowe w relacji włoskiej*, ponadto zaś utworzono *ekspozyturę rolniczego instytutu eksportowego w Postumji.* Dla propagowania bydła na rynku włoskim organizował rząd w ostatnich dwóch latach *na własny koszt udział w dorocznych międzynarodowych wystawach bydła rzeźnego w Medjolanie.*

Zdobytą z trudem na rynku włoskim pozycję eksport węgierski stara się też wszystkiemi siłami utrzymać, jakkolwiek nie da się zaprzeczyć, że zwłaszcza w ostatnich miesiącach napotyka tam na coraz to bardziej ostrą konkurencję innych krajów, głównie zaś Rumunji, Jugosławji, od wiosny i *Polski.* Z obawą śledzą eksporterzy węgierscy

zwłaszcza kształtowanie się eksportu rumuńskiego i polskiego, licząc się ze znacznym wzrostem dowozu z tych krajów, przypuszczają pozatem, że z końcem roku bieżącego lub z początkiem roku przyszłego ukażą się na rynku włoskim — jakkolwiek tylko na krótki czas — większe ilości bydła *niemieckiego*.

Oprócz tradycyjnego rynku austrjackiego, eksportują Węgry bydło ponadto do Czechosłowacji (cielęta, podchówek, woły robocze) oraz w ostatnim czasie znowuż do Szwajcarji. Szwajcarja przyznała Węgrom kontyngent w wysokości 500 sztuk tygodniowo, który został też dotychczas w pełni wykorzystany. Szwajcarja kupuje od Węgier prawie wyłącznie podtuczone w ciągu 7 miesięcy do wagi 650 — 700 kg. jałówki o zębach mlecznych najlepszej, t. zw. „extrem" jakości, w mniejszych ilościach stare 4-letnie dobrze wytuczone woły o wadze sztuki 800 kg. oraz ciężkie buhaje na cele wyrobu kiełbas. Jałówki najlepszych jakości kupowane są na cele konsumcyjne głównie dla zachodnich prowincji kraju. Odbiorcy szwajcarscy pokładają wielką wagę na to, aby bydło nie *było zbyt tłuste, a raczej mięsiste*.

WYKAZ POWIATÓW ZAMKNIĘTYCH DLA WYWOZU ZAGRANICĘ

Na zasadzie zarządzenia Ministerstwa Rolnictwa z dnia 27 października 1930 roku Nr. 8312-W-II. obowiązują od dnia 1 listopada b. r. następujące ograniczenia wywozu zwierząt zagranicę:

I. Z powodu pomoru i zarazy świń zamknięte są dla wywozu świń powiaty:

A. DO AUSTRJI:

Kozienice, Iłża, Sandomierz i Stopnica — woj. lubelskiego; Szczuczyn — woj. nowogródzkiego; Brodnica i Wąbrzeżno — woj. pomorskiego; Oborniki — woj. poznańskiego; Kołomyja — woj. stanisławowskiego; Trembowla i Zborów — woj. tarnopolskiego, oraz Rawa woj. warszawskiego.

B. DO CZECHOSŁOWACJI:

Białystok, Bielsk Podlaski, Grodno, Łomża, Ostrów Maz., Wołkowysk i Wysokie Mazowieckie – woj. białostockiego; Częstochowa, Kielce, Miechów i Opatów — woj. kieleckiego; Biłgoraj, Garwolin, Hrubieszów, Lubartów, Łuków, Siedlce i Włodawa — woj. lubelskiego; Łask, Łęczyca, Sieradz i Słupca — woj. łódzkiego; Lida, Nieśwież, Słonim, Stołpce, Szczuczyn i Wołożyn — woj. nowogródzkiego; Brześć nad Bugiem, Drohiczyn, Kobryń, Kosów Poleski, Łuniniec, Prużany i Sarny — woj. poleskiego; Brodnica, Działdowo, Lubawa, Starogard, Świecie i Wąbrzeżno — woj. pomorskiego, Gniezno, Mogilno, Strzelno, Szamotuły i Żnin — woj. poznańskiego; Brody — woj. tarnopolskiego; Kutno, Płock, Płońsk, Rawa Mazowiecka, Warszawa powiat i Włocławek — woj. warszawskiego; Miasto stoł. Warszawa; Wilno i Troki — woj. wileńskiego oraz Dubno, Horochów, Kostopol, Łuck, Równe, Włodzimierz i Zdołbunów — woj. wołyńskiego.

II. Z powodu pryszczycy zamknięte są dla wywozu zwierząt racicowych zagranicę powiaty:

DO CZECHOSŁOWACJI, JAKOTEŻ WOGÓLE ZAGRANICĘ:

Jędrzejów, Częstochowa, Kielce, Końskie, Miechów, Olkusz, Opoczno, Radom, Włoszczowa i Zawiercie—woj. kieleckiego; Chrzanów i Kraków miasto i powiat — woj. krakowskiego; Garwolin i Siedlce — woj. lubelskiego; Jarosław i Przeworsk — woj. lwowskie; Brodnica, Chełmno, Chojnice, Grudziądz, Kościerzyna, Lubawa, Sępolno, Świecie, Toruń, Tuchola i Wąbrzeżno — woj. pomorskiego; Kosów — woj. stanisławowskiego; Błonie, Grójec, Kutno, Mińsk Mazowiecki, Nieszawa, Pułtusk, Rawa Mazowiecka, Rypin, Skierniewice, Sierpc, Włocławek i Warszawa powiat — woj. warszawskiego oraz miasto stołeczne Warszawa i wszystkie powiaty województw: łódzkiego, poznańskiego i śląskiego.

MIĘDZYNARODOWA KONFERENCJA ZBYTU SKÓR W BERLINIE

W ostatnich tygodniach odbyła się w Berlinie wystawa skór gotowych i wyrobów skórzanych oraz surowca skórzanego, mająca charakter targów.

O ile chodzi o surowiec skórzany wystawa była obesłana bardzo wydatnie i zewsząd słyszało się pochlebne wzmianki o znakomitej jakości eksponatów, a zwłaszcza o wzorowej organizacji systemu sprzedaży surowca, wprowadzonej przez specjalnie w tym celu utworzone rzeźnickie zrzeszenia zbytu surowca skórzanego w Niemczech. Przedstawiciele międzynarodowego handlu skórami, firmy komisowe oraz przemysł garbarski zawarli bardzo liczne tranzakcje. W związku z wystawą odbyła się międzynarodowa konferencja organizacyj zbytu surowca skórzanego, w której wzięli udział przedstawiciele z Niemiec, Austrji, Węgier, Polski i Czechosłowacji, natomiast nie przybyli mimo zaproszenia przedstawiciele: Anglji, Francji, Belgji i Danji. Powzięto szereg rezolucyj, z których za najważniejszą należy uważać stwierdzoną potrzebę ujednostajnienia systemu aukcyj skórnych w całej Europie. Nadto uchwalono, aby solenie skór odbywało się wszędzie w sposób jednakowy i przy użyciu soli denaturowanej systemem uznanym przez wszystkie kraje za najodpowiedniejszy, aby ujednostajnić wysokość opłat przy aukcjach, sposób zapłaty za sprzedany towar, utworzyć wspólne międzynarodowe biuro statystyczne, którego zadaniem byłoby orjentować stale i dokładnie wszystkie organizacje zbytu o zapasach, podaży i każdoczesnej konjunkturze, popierać się wzajemnie przy wszelkich nieuzasadnionych reklamacjach odbiorców towaru i t. p.

W celu zrealizowania powziętych rezolucyj wybrano komisję, w skład której weszli przedstawiciele wszystkich krajów, biorących udział w konferencji z prawem kooptacji. Do komisji tej wszedł także przedstawiciel polskiego *„Syndykatu Skór i Odpadków Poubojowych" p. Kralewski* z Poznania.

(P. I. E.).

UŻYWANIE ŚRODKÓW KONSERWUJĄCYCH PRZY WYROBIE WĘDLIN

Wiele państw eksportujących wędliny na większą skalę używa dla uniknięcia ryzyka dłużej trwającego transportu tego artykułu środków konserwujących.

Jak informuje Konsulat Gen. R. P. w Paryżu, we Francji istnieją pod tym względem następujące przepisy i zwyczaje: 1) używanie środków antyseptycznych: boraksu i kwasu bornego jest bezwzględnie wzbronione;

2) do preparowania wędlin wolno używać jedynie soli (chlorek sodu) z domieszką czystej sody (dwuwęglan sodu) lub najwyżej 10 proc. saletry potasowej (azotan potasu) czystej, lub też zabarwionej sztucznie przy pomocy karminu z koszenili (Coccus cacti), lub barwników roślinnych, za wyjątkiem gumiguty i tojadu mordownika (continum napellus). Dozwolone są również barwniki: alizaryna i indigotyna syntetyczna, jako też ich pochodne siarkowe, w których występuje grupa SO^2OH, czyste i niezawierające substancyj trujących;

3) żadne rozporządzenia nie przeciwstawiają się użyciu oczywiście nieszkodliwego cukru trzcinowego, powszechnie do fabrykacji wędlin stosowanego, który chroni do pewnego stopnia mięso od zepsucia;

4) wobec tego, wszelkie produkty służące do kolorowania wyrobów mięsnych, co jest bardzo rozpowszechnione we Francji, jak również i do konserwowania ich muszą czynić zadość powyższym przepisom.

Niektóre z nich mają jakoby posiadać własności konserwacyjne między innemi:

1) „Le Sauveur", wyrób firmy Daburon Fréres 10 i 12 rue Vauvilliers w Paryżu,

2) „Le Radieux" wyrób firmy „La Bovida", 44 rue de l'Aqueduc w Paryżu.

Firma „Klotz" — 27 rue Vieille du Temple w Paryżu wyrabia produkty sprzedawane otwarcie jako środki konserwujące mięso, sporządzone ściśle według obowiązujących we Francji przepisów sanitarnych, a mianowicie:

1) L'Attendu — do konserwowania (cena 8 frs za 1 kg.), 2) La Roseline — do barwienia i konserwowania (cena 14,50 frs. za 1 kg),

5) wszelkie preparaty zagraniczne, a jest ich bardzo wiele zwłaszcza niemieckie lub szwajcarskie nie mogą być używane do wędlin przeznaczonych do sprzedaży we Francji. Zwraca się na to specjalną uwagę polskich eksporterów wędlin, gdyż władze sanitarne francuskie wykazują w tym kierunku specjalną surowość a między innemi w ostatnim czasie z tego właśnie powodu została wzbroniona sprzedaż rozpowszechnionego doniedawna duńskiego salami.

ROSYJSKIE ZAKUPY TRZODY NIEMIECKIEJ

Jak donosi „Berliner Börsen Zeitung", kolektywizacja warsztatów rolniczych w Rosji pociągnęła za sobą znaczny ubytek inwentarza żywego a zwłaszcza świń, wobec czego rząd rosyjski przystąpił do masowego zakupu materjału hodowlanego i użytkowego zagranicą, a zwłaszcza w Niemczech. W ostatnim czasie zawarto umowę na dostawy 7.000 świń z Prus Wschodnich, a nadto sowiecką komisja zakupująca weszła w porozumienie ze stowarzyszeniem hodowców świń w Lünebreg w sprawie dostawy 4.000 sztuk macior i 100 knurów hodowlanych.

Niezależnie od tego sowieckie przedstawicielstwo handlowe w Berlinie zamówiło w zrzeszeniach głównie brandeburskich hodowców świń dalszą partję (20.000 sztuk) świń zarodowych, wypłacając zadatek w wysokości 20 proc. wartości towaru. Wartość całego zamówienia ma wynosić około 5 miljonów RM, przyczem rząd niemiecki objął gwarancję za kredyt udzielony Sowietom. (P.I.E.).

EKSPORT SZYNEK NIEDOSTATECZNIE ZASOLONYCH DO FRANCJI

Wwóz świeżej wieprzowiny do Francji może się odbywać w myśl obowiązujących tam przepisów tylko w całych połówkach, natomiast wzbroniony jest import jakichkolwiek części mięsa wieprzowego świeżego, a więc także i szynek. Szynki niedostatecznie zasolone, t. j. gdy nasycenie solą nie dochodzi 20 proc., traktowane są przez władze francuskie jako świeże mięso, skutkiem czego zdarzyły się już wypadki poważnych trudności przy imporcie takiego towaru z Polski. Na okoliczność tę zwraca Państwowy Instytut Eksportowy specjalną uwagę polskich eksporterów.

(P. I. E.).

OD ADMINISTRACJI

ADMINISTRACJA PRZYPOMINA P. T. PRENUMERATOROM O OBOWIĄZKU ODNOWIENIA PRENUMERATY I BEZZWŁOCZNEGO UREGULOWANIA ZALEGŁOŚCI.

PRENUMERATĘ NALEŻY WPŁACAĆ NA R-K SYNDYKATU POLSKICH EKSPORTERÓW TRZODY I BYDŁA W POWSZECHNYM BANKU ZWIĄZKOWYM W WARSZAWIE LUB BEZPOŚREDNIO DO ADMINISTRACJI, WARSZAWA, KRAKOWSKIE PRZEDMIEŚCIE 5.

Z WĘGIERSKIEGO RYNKU TRZODY

(SPRAWOZDANIE KONSULATU R. P. W BUDAPESZCIE).

Tendencja na rynku budapeszteńskim nie była w tygodniu sprawozdawczym jednolita. Ceny towaru pierwszorzędnego zwyżkowały, wówczas gdy gatunki średnie i słabsze straciły na kursie od 4 do 6 fillerów.

Dnia 23.X ceny kształtowały się następująco:

Świnie	*Cena 1 kg. żywca w pengö:*
I-a tłuszczowe z obszarów dworskich o wadze pary pow. 300 kg.	1.22—1.24
Takież średnie (250 — 280 kg.).	1.20—1.22
Średnie zbierane (220 — 260 kg.).	1.14—1.16
Lekkie (180 — 210 kg.).	1.10—1.12
Podrzędne (100 — 160 kg.).	1.05—1.10
Angielskie szynkowe (120 — 150 kg.).	1.30—1.40

Polepszył się popyt na ciężkie świnie stare, używane do fabrykacji salami. Płacono za nie w tym tygodniu 116 — 120 fillerów za 1 kg.

Spęd dnia 23.X wynosił 3712 sztuk z czego nie sprzedano 666 sztuk. Rynek słoniny i tłuszczu w tygodniu sprawozdawczym ożywił się. Niskie ceny sprzyjają eksportowi, który kierował się w tym tygodniu głównie do Włoch (słonina) i Czechosłowacji (tłuszcz). Ceny hurtowe: tłuszcz: 1.56 — 1.70, słonina solona: 1.36 — 1.46 pengö *za 1 kg.*

INFORMACJE RYNKOWE

RYNKI KRAJOWE

WARSZAWA, OD 26 PAŹDZIERNIKA DO 1 LISTOPADA

Spęd: bydła rogatego 693 szt.; cieląt 734 szt.; baranów —; trzody chlewnej 3475 szt.

Mięso przywozowe: wołowina 3387 ćwiartek; cielęcina 8665 ćw.; baranina 5400 ćw.; wieprzowina 5301 kg.

Średnie ceny żywca w hurcie za 1 kg.: bydło rogate: pełnomięsiste zł. 1.40, wytuczone 1.20, chude 1.—, jałowizna 0.90, cielęta 1.70, barany —, trzoda chlewna, sztuki słoninowe 1.80 — 2.00, mięsne 1.60 — 1.80.

Średnie ceny mięsa w hurcie za 1 kg.:

Zady z uboju warszawskiego: wołowiny I gat. 2.50, II gat. 2.30; cielęcina 3.20; baranina 2.10. Zady przywozowe: wołowina I gat. 2.20, II gat. 1.90; cielęcina 2.80; baranina —. Przody z uboju warsz.: wołowina I gat. 2.30, II gat. 1.80; cielęcina 2.70; baranina —. Przody przywozowe: wołowina I gat. 1.80, II gat. 1.60; cielęcina 1.70; baranina —. Wieprzowina z uboju warsz.: słoninowe 2.40, mięsne 2.20. Wieprzowina przywozowa: słoninowe —, mięsne 2.20.

SOSNOWIEC OD 27 DO 31 PAŹDZIERNIKA

Spędzono na Targowicę w Sosnowcu 1974 szt. trzody chlewnej.

Płacono za 1 kg. wagi zł. 1.50 do wyjątkowo zł. 2.15.

Tendencja zniżkowa.

spęd		ceny	
	sztuk	od	do
buhaje	176	0.85	1.30
woły	151	0.95	1.37
krowy	95	0.81	1.28
jałówki	157	0.85	1.38
cielęta	665	1.28	2.10
owce	4	—	
barany			
świnie	960	1.55	2.10
świnie bite		1.60	2.45

Przebieg targu: Spęd średni — popyt słaby. Zniżka cen utrzymana.

POZNAŃ, DNIA 4 LISTOPADA.

Spęd: 61 szt. wołów; 134 buhai; 336 krów; 710 cieląt; 260 owiec; 1810 świń.

I. Bydło:

A. Woły:

1) Pełnomięsiste, wytuczone 136 — 144; 2) Mięsiste, tuczone młodsze 116 — 120.

B. Buhaje:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 120 — 128; 2) Tuczone, mięsiste 108 — 116.

C. Krowy:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 132 — 150; 2) Tuczone, mięsiste 120 — 130; 3) Nietuczone, dobrze odżywione 100 — 104; 4) Miernie odżywione 70 — 80.

D. Jałowice:

1) Wytuczone, pełnomięsiste 136 — 146; 2) Tuczone, mięsiste 116 — 126; 3) Nietuczone 100 — 108; 4) Miernie odżywione 80 — 94.

E. Młodzież:

1) Dobrze odżywione 80 — 90; 2) Miernie odżywione 76 — 80.

F. Cielęta:

1) Najprzedniejsze cielęta wytuczone 150 — 160; 2) Tuczone cielęta 130 — 140; 3) Dobrze odżywione 116 — 124; 4) Miernie odżywione 100 — 110.

II. Owce:

1) Wytuczone, pełnomięsiste jagnięta 140 — 144; 2) Tuczone starsze skopy i maciorki 120 — 130.

III. Świnie (tuczniki):

1) Pełnomięsiste od 120 — 150 kg. ż. w. 168 — 174; 2) Pełnomięsiste od 100 — 120 kg. ż. w. 160 — 166; 3) Pełnomięsiste od 80 — 100 kg. ż. w. 150 — 156; 4) mięsiste ponad 80 kg. ż. w. 140 — 148; 5) maciory i późne kastraty 150 — 160; 6) świnie bekonowe 146 — 150.

Przebieg targu normalny.

MYSŁOWICE OD 24 DO 31 PAŹDZIERNIKA

Spęd: 132 buhai, 47 wołów, 802 krowy, 140 jałówek, 242 cielęta, 1 owca, 2625 świń.

Ceny: buhaje 1.95 — 2.05, woły 1.78 — 1.72, krowy 1.15 — 1.25, jałówki 1.17 — 1.25, świnie: I. 1.95 — 2.05, II. 1.78 — 1.94, III. 1.65 — 1.77, IV. 1.58 — 1.64.

Targ ożywiony. Tendencja zwyżkowa.

LWÓW OD 25 PAŹDZIERNIKA DO 1 LISTOPADA

Spęd: buhaje 44 szt., krowy 513, jałówki 18, cielęta 659.

Ceny za 1 kg. żywej wagi: buhaje 0.95 — 1.20, krowy 0.75 — 1.25, jałówki 1.00 — 1.25, cielęta 1.30 — 1.60.

Ceny za 1 kg. mięsa: woły 1.40 — 2.15, buhaje 1.40, cielęta 2.00 — 2.50, barany 1.20 — 1.50, świnie 1.80 — 2.10.

GDAŃSK.

(Ceny w guldenach za 50 kg. żywej wagi)

(1 G. = zł. 1.73)

Spęd: 21 szt. wołów; 106 szt. buhai; 166 szt. krów; 121 szt. cieląt; 108 szt. owiec; 1856 szt. świń.

A. Woły:

a) wytucz., o najw. wart. rzeźnej, młodsze 41 — 43; b) pełnomięsiste młodsze 35 — 38.

B. Buhaje:

a) młodsze, pełnom. o najwyż. wart. rzeźnej 38 — 40; b) pełnomięsiste lub wytuczone 34 — 37; c) mięsiste 27 — 30.

C. Krowy:

a) młodsze, pełnom. o najwyż. wart. rzeźnej 35 — 37, b) pełnomięsiste lub wytuczone 30 — 31; c) mięsiste 20 — 23.

D. Jałówki:

a) pełnom., wytucz. o najwyż. wart. rzeźnej 41 — 43; b) pełnomięsiste 35 — 38; c) mięsiste 27 — 30.

E. Młodzież:

miernie odżywiane 22 — 25.

Cielęta:

a) doppelendery —; b) najlepiej tuczone ssaki 68 — 71; c) średnio tuczone ssaki 57 — 60; d) liche ssaki.

Owce:

a) tuczone jagnięta i młodsze skopy —; b) średnio odżywiane owce i skopy 36 — 37; c) mięsiste owce i skopy 29 — 30.

Świnie:

a) tłuste ponad 150 kg. żywej wagi 57 — 58; b) pełnomięsiste od 120 do 150 kg. 55 — 56; c) pełnomięsiste od 100 do 120 kg. 52 — 54; d) pełnomięsiste od 80 do 100 kg. 50 — 51.

RYNKI ZAGRANICZNE

AUSTRJA

WIEDEŃ, DNIA 3 LISTOPADA

Sprawozdanie z Targu bydła rogatego.

Dowóz dzisiejszy wynosił 2466 sztuk, z czego 39 szt. na targ kontumacyjny.

Poszczególne kraje dostarczyły:

Austrja	648
Węgry	656
Czechosłowacja	131
Jugosławja	89
Rumunja	903
Polska	39

Spęd obejmował: 1431 szt. wołów, 580 buhajów, 453 krów, 2 bawoły.

Płacono w szyl. za 1 kg. ż. w.: woły S. 1.00 — 2.05, buhaje 1.00 — 1.45, krowy 0.90 — 1.50, chudźce 0.70 — 0.95.

Przebieg targu słaby. Towar pierwszej jakości utrzymał się słabo w cenie, wszystkie inne gatunki potaniały o 5 groszy.

Sprawozdanie z Hal Targowych.

Dowóz bitego towaru w ciągu ubiegłego tygodnia wynosił: 23 wagonów świń, 3 wag. mięsa wieprzowego, 21 wag. cieląt, 10 wag. mięsa wołowego, 2 wag. rozmaitych.

Uzyskiwano: za świnie bite z Polski S. 1.90 — 2.45, za cielęta 1.60 — 2.20.

Tendencja na świnie spokojna, na cielęta — słaba.

WIEDEŃ, DNIA 5 LISTOPADA

Sprawozdanie z Targu trzody chlewnej.

Dzisiejszy dowóz na targowicę wynosił 9.458 szt. świń mięsnych, 5.475 tłuszczowych, razem 14.933 szt. świń. W porównaniu z poprzednim tygodniem spęd był większy o około 2.000 sztuk.

Poszczególne kraje dostarczyły:

	mięsne	tłuszczowe
Austrja	781	—
Węgry	142	1624
Jugosławja	1073	3771
Rumunja	344	80
Polska	7089	—
Danja	29	—

Dowóz świń z Polski zmniejszył się nieznacznie, bo o około 300 szt., natomiast wzmogły się dostawy z Austrji, Węgier, Rumunji, a zwłaszcza Jugosławji. Z Niemiec nie dostarczono żadnego towaru.

Mimo zwiększonego spędu utrzymała się w zasadzie tendencja z poprzedniego tygodnia przy cokolwiek słabszych cenach na towar mięsny.

Płacono za świnie mięsne polskie S. 1.50 — 2.10, za towar tłuszczowy S. 1.65 — 1.70.

CZECHOSŁOWACJA

PRAGA, DNIA 3 LISTOPADA

W porównaniu z tygodniem poprzednim dowóz świń z Polski do Czechosłowacji wykazał spadek o około 2.700 sztuk.

W tygodniu sprawozdawczym dostawiono z Polski do Pragi 6.201 szt., na prowincję 1.127 szt., razem 7.328 szt. Wobec zmniejszonego spędu zaznaczyła się mocniejsza tendencja i przebieg targu był ożywiony. Ceny zwyżkowały o 40 od 80 hal. zarówno na towarze lekkim jak i na towarze ciężkim.

Płacono za towar lekki polski Kc. 8.00 — 8.60, za bagony Kc. 8.00 — 8.80.

Dowóz bydła rogatego zwiększył się w dalszym ciągu o 50 sztuk. Do Pragi dowieziono 256 sztuk, na prowincję 79 szt., razem 335 szt. Dowóz cieląt bitych z Polski wynosił 6 wagonów.

NIEMCY

BERLIN, DNIA 3 LISTOPADA

Sprawozdanie z Centralnej Targowicy mięsnej.

Przy normalnej podaży rynek mięsa wieprzowego miał przebieg spokojny. Niektóre specjalne gatunki były poszukiwane.

Rynek mięsa zagranicznego nie był zadowalający.

Płacono w markach niem. za 50 kg. bitej wagi (100 Mk.=212.80 zł.):

a) świnie uboju miejscowego	Mk. 78—82
b) świnie uboju prowincjonalnego	70—74
c) świnie zagraniczne (lochy z Danji)	62—63

BERLIN, DNIA 4 LISTOPADA

Sprawozdanie z Targowicy żywca.

Spęd na targu trzody chlewnej był nieco za mały. Przy ożywionych obrotach ceny zwyżkowały prawie we wszystkich klasach. Kilka partyj świń zakupiono na cele wysyłkowe. Zwierzęta najprzedniejsze wszystkich gatunków uzyskały ceny powyżej notowań.

Dowieziono na targowicę 13541 szt. świń, oprócz tego wprost do rzeźni 2971 szt. świń oraz świń zagranicznych 1091 szt.

Notowano w markach niem. za 50 kg. ż. w.:

świnie ponad 150 kg.	a)	Mk.	62 — 65
od 120 — 150 kg.	b)	„	63 — 64
100 — 120 kg.	c)	„	62 — 64
80 — 100 kg.	d)	„	59 — 62
60 — 80 kg.	e)	„	55 — 57
lochy	g)	„	56 — 57

Ceny na 12 największych targach trzody

W RM. za 50 kg. ż. w. (od 27 do 31 października)

Berlin 59 — 63; Hamburg 59 — 60; Kolonja 61 — 65; Dortmund 62 — 64; Frankfurt n/M. 59 — 61; Mannheim 62; Stuttgart 59 — 60; Monachjum 54 — 60; Lipsk 61 — 62; Drezno 59 — 61; Wrocław 57; Magdeburg 58 — 62. Cena przeciętna 59 — 61; w poprzednim tygodniu 58 — 60.

FRANCJA

PARYŻ, DNIA 31 PAŹDZIERNIKA

Sprawozdanie z Centralnych Hal Targowych.

Wołowina: Dowozy duże. Popyt dość ożywiony. Ceny zniżkowały o 0 fr. 20 do 0 fr. 50 na wszystkie gatunki.

Cielęcina: Sprzedaż normalna. Zniżka ceny o 0 fr. 20 na towarze prima, o 0 fr. 50 na towarze drugiej i trzeciej jakości.

Baranina: Dowóz znaczny. Mimo dość ożywionego popytu ceny zniżkowały o 0 fr. 50 na 1 kg. przy wszystkich gatunkach.

Wieprzowina: Sprzedaż dość słaba. Ceny zniżkowały od 0 fr. 20 do 0 fr. 50 zależnie od gatunku towaru.

Notowania we frankach francuskich za 1 kg. mięsa (100 fr.=35 zł.):

Wołowina	I-a	II-a	III-a
ćwiartki przednie	—	8.50— 9.30	7.00— 84.0
ćwiartki tylne	12.50—13.50	11.00—12.40	8.00—10.90
Cielęcina	13.00—15.00	11.50—12.90	8.50—11.40
Baranina	14.50—16.50	12.00—14.40	9.50—11.90

Świnie bite od 6.50 do 10.80.

WŁOCHY

RZYM, DNIA 30 PAŹDZIERNIKA

Spęd' 695 szt. bydła, 213 szt. cieląt.

Ceny za 100 kg. żywej wagi w lirach (100 L.=46.69 zł.):

	I-a	II-a
Bydło krajowe:		
woły	365—445	300—350
krowy	340—400	280—330
cielęta	580—700	
Bydło zagraniczne:		
woły	330—375	300—330
krowy	310—350	280—310

Tendencja na bydło słaba, na cielęta ożywiona.

MEDJOLAN, DNIA 27 PAŹDZIERNIKA

Spęd: bydło włoskie 370 szt., węgierskie, rumuńskie, polskie 800 szt., cielęta żywe 845 szt., cielęta bite 700 szt.

Ceny za 100 kg. żywej wagi w lirach (100 L.=46.69 zł.):

	I-a	II-a
Bydło krajowe:		
woły	450—500	—
krowy tłuste	330—380	
krowy chude	250—280	
buhaje	320—420	
cielęta	650—730	

Bydło zagraniczne:	węgierskie	rumuńskie	polskie
woły	300—480	330—410	—
jałówki	320—460		330—360
krowy tłuste	320—380		

Tendencja na bydło ożywiona, na cielęta spokojna.

DANJA

KOPENHAGA, DNIA 3 LISTOPADA

Oficjalne notowania targu mięsnego (za 100 kg. w koronach duńskich, 1 Kr.=2.38 zł.):

	I-a	II-a	III-a
woły	105—115	90—105	75—85
krowy młode	80— 90	70— 75	—
krowy stare	55— 60	40— 45	25—30
buhaje	80— 90	70— 75	65—70
cielęta	95—110	80— 90	60—75
świnie (spęd 1918 szt.)			
świnie młode	95—105	90— 95	
lochy	60— 70	50— 55	

Tendencja słaba.

AMERYKA

CHICAGO, DNIA 1 LISTOPADA

(Ceny rozumieją się w dolarach amer. za 1 centnar amer. t. j. 45 1/3 kg):

smalec na grudzień	10.50
smalec na styczeń	10.35
słonina	14.50
świnie lekkie	8.65— 9.00
świnie ciężkie	9.00— 9.15

WĘDLINY

CENY WĘDLIN W BUDAPESZCIE

(według danych Konsulatu)

Ceny w pengö. 1 pengö 1.56 zł.

1. Kiełbasa wędzona 1-a	1 kg.	3.00—4.00
2. Kiełbasa wędzona 2-a		1.60—2.80
3. Kiełbasa myśliwska		3.20—4.00
4. Szynka wędzona, surowa tylna miejsc.		3.00—5.00
5. Szynka wędzona, surowa przednia miejsc.		2.80—3.20
6. Szynka wędzona ,surowa, tylna z prow.		2.80—4.00
7. Szynka wędzona surowa przednia z prowincji		2.60—3.20
8. Słonina wędzona		1.90—2.20

CENY WĘDLIN W MEDJOLANIE

(wg. danych Konsulatu gen.)

Ceny w lirach włoskich 1 (jeden lir) = 46.78 groszy polskich.

1. Mortadela	10.00—11.50
2. Salami	16.00—18.00
3. Kiełbasa sucha Cacciatore (myśliwska)	15.00—17.00
4. Boczek solonv	6.80— 7.00
5. a) Szynka surowa	14.50—16.50
b) Szynka wędzona gotowana z kością	10.50—11.50
6. a) Słonina	6.30— 6.50
b) słonina krajowa	6.60— 690

CENY WĘDLIN W WIEDNIU

(według notowań Marktamt der Stadt Wien)

Ceny w S. austr. 1 S. = zł. 1.25

Ceny hurtowe:

1.	Serwulatki	2.90— 3.35
2.	parówki	4.30— 5.15
3.	mortadela	3.15— 3.25
4.	kiełbasa paryska	3.40— 3.60
5.	kiełbasa krakowska wyrabiana w Wiedniu	4.80— 5.40
6.	kiełbasa polska wyrabiana w Wiedniu	4.40— 4.80
7.	salceson zwykły	2.00— 2.45
8.	salceson lepszy	3.60— 4.20
9.	salami węgierskie	9.20—10.00
10.	szynka gotowana (w detalu)	10.00—12.00
11.	kiełbasy końskie	1.40— 2.80

RYNEK BEKONOWY

OSTATNIE WIADOMOŚCI Z RYNKU ANGIELSKIEGO.

Ceny bekonu na Giełdzie Londyńskiej w dn. 31 października 1930 r.

Za 1 cent. ang. w shl.

Bekon	irlandski	80 — 102
„	duński	68 — 74
„	szwedzki	71
„	holenderski	65 — 71
„	kanadyjski	80
„	estoński	67 — 68
„	łotewski	65 — 66
„	**polski**	**61 — 65**
„	rosyjski	61 — 66

W zeszłym tygodniu nie było żadnych zmian w notowaniach giełdowych na rynku angielskim. Tendencja dla duńskich i polskich bekonów była dobra.

Ponieważ w zeszłym tygodniu ubój duński wyniósł 128.000 sztuk, przez co dowozy z Danji w przyszłym tygodniu znacznie się powiększą, trudno przewidzieć, jak ukształtują się ceny w tym czasie na rynku angielskim.

Ubój holenderski w zeszłym tygodniu wyniósł 13.923 sztuk. Ubój szwedzki — 8.700 sztuk.

Dostawy za zeszły tydzień przedstawiają się następująco:

Z Danji 53.606 bal. z których 26.075 bal. przybyło do Londynu. **Z Polski 5.203 bal.** z których **3.494 bal.** przybyło do Londynu.

Do Londynu przybyło ze Szwecji 2.284 bal.

Do Londynu przybyło z Holandji 3.165 bal.

Do Londynu przybyło z Węgier 200 bal.

Warunki prenumeraty: Miesięcznie — 4 zł.; kwartalnie — 12 zł.; półrocznie — 24 zł.; rocznie — 48

Cena ogłoszeń: 1/1 str. — 350 zł.; 1/2 str. — 175 zł.; 1/4 str.; 90 zł.; 1/8 str.; — 50 zł. Ogłoszenia drobne za wiersz 1 milimetrowy, szerokości 1 łamu 1 złoty. Ogłoszenia na ostatniej stronie o 50% drożej. Przy kilkorazowem ogłoszeniu rabat.

Wydawcy: Syndykat Polskich Eksporterów Trzody i Bydła oraz Polski Związek Bekonowy

Redaktor odpowiedzialny: JAROSŁAW LITWINOWICZ

Drukarnia Artystyczna, Nowy-Świat 47, tel. 635-80 i 635-83.